

Pan doktor Janoušek

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Vzpomínám na dětská stonání,
zarděnky, kašel, spála,
teploměr mamince nahání,
vždycky se tolik bála.
Kdo to k nám pospíchá po schodech?
Trochu mě ty kroky děsí,
pan doktor popadá sotva dech
a volá: marode, kde jsi?

R: | : Pan doktor Janoušek,
brejličky ze zlata,
tvářička buclatá,
ucho jak led,
pan doktor Janoušek,
postavou maličký,
udýchán celičký
Přispěchá hned. :|

2. Časem prý vzpomínka okorá
a potom v dým se nám změní,
vzpomínám na pana doktora,
který tu dávno už není,

vzpomínám na dětská stonání,

na pána, který mě chrání,

pan doktor ke mně se naklání,

já ho chci pohladit dlaní.

R: